

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 2 grudnia 2015 r. w sprawie T-553/13, European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/Fusion for Energy, wniesione w dniu 12 lutego 2016 r. przez European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE

(Sprawa C-88/16 P)

(2016/C 335/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Dynamics Luxembourg SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciele: M. Sfyri, C.N. Dede, D. Papadopoulou, dikigoroi)

Druga strona postępowania: European Joint Undertaking for ITER and the Development of Fusion Energy (Fusion for Energy)

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziewiąta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polska) w dniu 19 kwietnia 2016 r. – Aleksandra Kubicka

(Sprawa C-218/16)

(2016/C 335/39)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Wnioskodawca w postępowaniu głównym

Aleksandra Kubicka

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 lit. k), art. 1 ust. 2 lit. l) lub art. 31 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z 4 lipca 2012 roku w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one odmowę uznania skutków rzeczowych zapisu windykacyjnego „legatum per vindicationem”, przewidywanego przez statut spadkowy, jeśli zapis ten dotyczy prawa własności nieruchomości położonej w państwie członkowskim, którego prawo nie zna instytucji zapisu wywierającego bezpośredni skutek rzeczowy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 201, s. 107

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska) w dniu 17 maja 2016 r. – Polkomtel sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-277/16)

(2016/C 335/40)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polkomtel sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 13 w związku z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽¹⁾ w pierwotnym brzmieniu należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nałożenia na operatora posiadającego znaczącą pozycję rynkową obowiązku określenia cen w zależności od ponoszonych kosztów, krajowy organ regulacyjny może, w celu promowania wydajności oraz zrównoważonej konkurencji, ustalić cenę za usługę objętą takim obowiązkiem poniżej poziomu kosztów świadczenia tej usługi ponoszonych przez operatora, zweryfikowanych przez krajowy organ regulacyjny i uznanych za koszty pozostające w związku przyczynowym z tą usługą?
- 2) Czy art. 13 ust. 3 w związku z art. 8 ust. 4 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) w pierwotnym brzmieniu w związku z art. 16 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny może nałożyć na operatora zobowiązanego do określania cen w zależności od ponoszonych kosztów obowiązek corocznego ustalania ceny na podstawie najbardziej aktualnych danych o kosztach i przedstawiania tak ustalonej ceny wraz z uzasadnieniem kosztowym krajowemu organowi regulacyjnemu do weryfikacji przed rozpoczęciem stosowania tej ceny w obrocie?
- 3) Czy art. 13 ust. 3 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) w pierwotnym brzmieniu w związku z art. 16 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny może żądać dostosowania ceny przez operatora zobowiązanego do określania cen w zależności od ponoszonych kosztów tylko wtedy, gdy operator ten najpierw samodzielnie ustali wysokość ceny i rozpocznie jej stosowanie, czy także wtedy, gdy operator stosuje cenę w wysokości ustalonej uprzednio przez krajowy organ regulacyjny, lecz z uzasadnienia kosztowego za następny okres sprawozdawczy wynika, że cena uprzednio ustalona przez krajowy organ regulacyjny jest powyżej poziomu kosztów ponoszonych przez operatora?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s.7; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 13 Tom 029 P. 323 – 336

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Aachen (Niemcy) w dniu 19 maja 2016 r. – Frank Sleutjes

(Sprawa C-278/16)

(2016/C 335/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Aachen

Strony w postępowaniu głównym

Frank Sleutjes

Uczestnik postępowania: Staatsanwaltschaft Aachen.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE ⁽¹⁾ z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wyroku” w § 37 ust. 3 Strafprozeßordnung (zwane dalej „StPO”) obejmuje również wyroki nakazowe w rozumieniu § § 407 i nast. StPO?

⁽¹⁾ Dz.U. L 280, s. 1.